

EL DIA DELS COMPTES

(Sainet fester en dos actes i un epíleg)

Personatges:

Sant Mateu: Secretari del jutgat, caracteritzat amb la vestimenta pròpia del segle I, amb corona de sant.

Sant Pere Apóstol : Jutge del juí, caracteritzat amb la vestimenta del segle I. Amb les claus del cel i amb corona de sant.

Sant Blai : Advocat defensor, caracteritzat com apareix a la majoria de les pintures, amb mitra en corona, bàcul i garra.

Judes Iscariote : Fiscal, caracteritzat amb la vestimenta del segle I, amb la borsa de les 30 monedes. I una marca al coll, d'haverse penjat.

Emilio : Home d'alvontat dels cinquanta anys que ha mort de càncer.

Paco : Jove d'una trentena d'anys mort d'accident de tràfic.

Jordi : Veí de Banyeres mort de pulmonia als quaranta anys.

Elena : Suicidi als trenta cinc anys.

Gaspar : Home de setanta anys que pertanyia a la Filà de Moros Vells. Mort d'atac cardíac.

Miquel: Home d'entre 60 i 70 anys mort d'enfermetat del cervell.

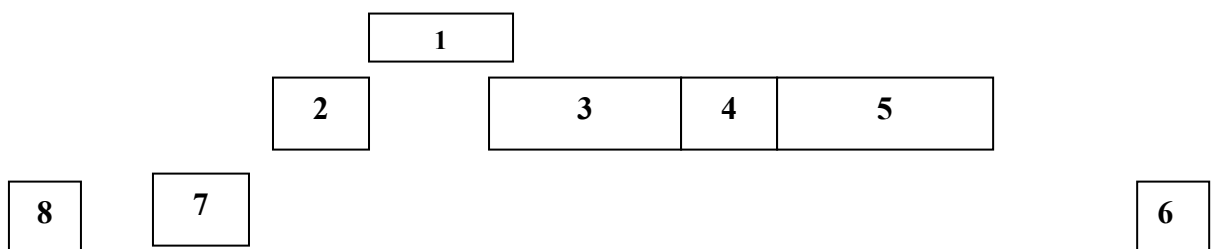
Contxa : Dona que ronda els huitanta anys. Morta de vella.

Lucifer: El dimoni, caracteritzat com a tal

Sor Angustias del Patrimoni: Monja Agustina morta d'infart

Posada en escena :

Estem a les portes del cel, entre el infern i el cel, on te lloc el juí final per vore si s'entra al cel o no. L'escenografia podia ser la següent, aproximadament;

- 1.- Porta d'entrada a la sala del juí, que dona al purgatori.
- 2.- Taula del secretari del juí, amb un rellotge de sobretaula al damunt i una campaneta.
- 3.- Taula de l'advocat defensor.
- 4.- Taula del jutge, amb un crucifix d'amunt la taula, i amb el tipic "martell" de jutge.
- 5.- Taula del fiscal.

6.- Porta del cel.

7.- Cadira de l'acusat..

8.- Porta de l'infern.

La resta de l'escenografia haura de ser d'àmbit religiós am quadres o elements d'eixe tipus.

La parla és del valencià col.loquial.

PRIMER ACTE

(S'alça el teló, i es sent de fons música de caire celestial, apareix Sant Mateu per la porta d'entrada/eixida del Cel, xiulant la musiqueta i amb una carpeta baix del braç, i una ploma d'abans per a escriure (a la taula tindrà el gotet de la tinta). Deixa la ploma i la carpeta d'amunt la seua taula i comença a fullejarla i mirant un rellotge de sobretaula comença la feina, toca una campaneta que te damunt la taula, s'alça i crida llegint una fulla:

S.Mateu: En el dia de hui comença el juí que dictamine si els ciutadans difunts recentment de la localitat de Bocairent, i que tenen penes per purgar, mereixen o no entrar al cel. Presidix la sessió el molt honorable jutge sa senyoria el Sr.Simon Bariona, més conegut con Sant Pere, un dels dotze apòstols que el Jefe va tindre a la terra, i primer cap de l'Església. L'amo de les claus del cel. *(I toca la campaneta)*

(Apareix Sant Pere amb la vestimenta de l'epoca en que va viure amb la típica corona de sant al cap, amb un ordinador portàtil baix del braç, les claus del cel a la mà, i pren possessió del seu seient, es lleva i deixa la corona de sant damunt la taula, i es prepara l'ordinador)

S.Pere: Mateu, podries fer el favor de parar la ditxosa musiqueta. Sempre estem igual.

S.Mateu: Si, sí com no, perdone vosté senyor jutge. *(Agafa la campaneta, la toca fent senyals cap a la porta del cel, de que la paren, i d'inmediat para la música).*

S.Pere: Gràcies

S.Mateu: No hi ha de qué. A manar, que per això estem. Bé al que anàvem. *(Pausa per agafar els papers de nou).* Seguidament cridarem a l'encarregat de defensar als ciutadans que hui este honorable tribunal jutgarà. Cridem a la sala al senyor lletrat Blai de Sebaste, conegut per la plebe per Sant Blai, Bisbe de Sebaste. Patró de la població de Bocairent desde 1632, i advocat dels mals de gola.*(Toca la campaneta. Ix per la porta del cel, amb la vestimenta en que s'el representa popularment i amb un ordinador portàtil baix del braç, s'asenta i es lleva i deixa la mitra amb la corresponent corona santifical damunt la taula, així com la garra, i deixa el bàcul d'arrere, i va preparant-se l'ordinador).*

S.Pere: Xe Blai!, altra volta per aquí, No pares en torreta, no vares estar ja fa poc defenent a uns de no sé quin poble?.

S.Blai: Bon dia senyoria. Si eren de Sax, es que això de tindre tant de patronatge fa que me s'amuntone la feina. Que anem a fer-li.

S.Pere: Si, sí, es veu que bona propaganda si que tens a la vida terrena. El "Jefe"*(referint-se a Deu)* deu estar content de tu.

S.Blai: Home pos si, jo ja vaig fer el que hem tocava a la vida a la terra, aquí al cel, tinc que seguir a les meues obligacions, adquirides a la terra. Però per açò estem i hem estat, per a servir a Deu on faiga falta.

S.Pere: Ja, ja. Això sí Blai, et demane que no vullgues colar-nos al cel a ningú que no s'ho mereisca, que si no després el Jefe em pega cada “rapapolvo”, que de seguir així en torna a enviar a la terra, i jo ja he cumplit també allà a baix.

S.Blai: Home vosté ja sap, que quan venen de pobles que m'estimen pues el cor se m'en reblanix.

S.Pere: Sí, sí, tu ja saps el que vull dir. Bueno bé, a el que anavem. Senyor Secretari continue.

S.Mateu: Cridem a la presència d'este tribunal celestial, al senyor fiscal, D.Judes Iscariote, el qual va traicionar al jefe, quan va estar a la terra, per 30 monedetes de res. *(Toca la campaneta).*

(Ix Judes, menegant el cap amb ànim disconforme, amb el portàtil i la bolsa de les 30 monedes, que deixa caure amb força damunt la taula, va prenent possessió del seient i es prepara l'ordinador)

Judes: Bon día. Xe Mateu, es precis que digues la coletilla final, cada volta que tinc que desempenyar la meua funció de fiscal. Vale sí, em vaig enganyar, però no fa falta recordar-ho cada volta. No creus?

S.Mateu: Ja sap, son ordres del Jefe. Si no haver-ho pensat abans de fer lo que va fer.

S.Pere: Bé, deixem-ho correr, que per aixó està açí purgant les penes. Començem el juí que s'ens farà tard per a esmorçar, i la feina s'ens amuntona. Que pase el primer.

(L'ordinador de cadascu'n a la volta pot servir, si es fa us real d'ell per a tindre el guió i que els actors el puguen veure mentres estant davant d'ell)

S.Mateu: Comencem el juí de hui als veïns de Bocairent, que han mort per a la vida terrenal recentment, i que tenen penes que purgar, que este tribunal ha d'estimar si mereixen entrar al cel o no, i en quines condicions. *(Toca la campaneta).* Que passe el primer. *(Entra el primer Emilio).*

Emilio Belda Molina, mort als cinquanta dos anys de càncer de colon, després d'uns anys de malaltia.

(Entra a la sala per la porta del purgatori, amb aire temerós al igual que ho fant tots, ja que no saben a el que van, si bé els membres del tribunal van amb la vestimenta del segle I, les persones que entren a ser jutgades ho fan amb la vestimenta actual).

S.Pere: Pot sentar-se.

(S'assenta)

S.Pere: *(Donant una ullada a l'ordinador, al igual que fant S.Blai i Judes).* Com que això del cel es una falàcia i no existix, i ara que fem de vosté l'enviem a l'infern o qué?.

S.Blai: Home, senyoria no siga així, l'home ha tingut una vida per a poder entrar al cel, el que passa es que estava “cremat” per la malaltia que l'ha tingut fotut estos ultims

anys, i havia perdut gran part de la fe. Que per cert, no era molta. (*Mirant a Emilio en cara de reprocharli el tema*).

S.Pere: Vosté que te que dir. (*A Emilio*)

Emilio: Sí es cert, la meua malaltia... (*pausa*). Per cert!, les seues cares em sonen un montó, com si les haguera vist allà baix a la terra, Son de Bocairent ?.

S.Pere : Vinga vinga, continue, que hui tenim molta feina i no estem per a romanços, si entra al cel ja es possarà al dia de tot el que passa per aquí.

Emilio: Home no es que haiga segut una persona exemplar, però sempre he tingut la meua part bona.

S.Pere: Per això està vosté aquí, de lo contrari estaria ja al cel o hauria anat de cap a l'infern, sense cap jui.

Emilio: Seguix, cert es que la meua fe no era molt forta i després de la meua malaltia, havia decaigut molt. Però jo sempre he tingut a Sant Blai al meu cor. (*Sent quan es dona conter de que Sant Blai es l'advocat defensor, si bé este li fa un gest de que continue, i continua.*). I ademés...

Judes: Proteste senyoria, això de tindre a Sant Blai al cor, es propi de tots els bocairentins, pel que no veig que siga cap merit per a entrar al cel.

S.Pere: No s'accepta la protesta, continue Sr.Emilio.

Emilio : Home, pel que veig vostés ho sabem tot de la meua vida millor que jo, i començe a donar-me conter del que diuen per la terra, que això del cel es cert.

S.Pere: Home pos si, ja ho veu. No serà per què no els avisem diumenge rere diumenge, pero vostés cada volta més cabudets, es que... (*Mirant l'ordinador*). Mire senyor Emilio, aquí diu que veste tenia que haver mort als 32 anys per un accident en un cavall, però per la intersecció d'este home que veu aquí (*senyalant a Sant Blai*), el varem deixar viure 20 anys més per a que poguera deixar criats als seus fills, i deixar-li una bona pensió a la seua santa dona.

Emilio: Xé si té raó. Moltes gràcies. Sí, sí, m'em recorde que vaig estar a punt de "palmar-la" en un bac en un cavall, quan estava practicant per a ixir a l'Entrà, quan vaig ser capità dels Mosqueters, i després de la capitania vaig dir que no tornaria a pujar a cavall. I a la volta hem vaig fer un segur de vida i altres apanyents, que espere que a la meua estimada dona li haiga quedat per a viure bé.

S.Pere: D'això pot estar tranquil, però bé, després de lo vist, quina es la possició del senyor fiscal.

Judes: Home senyoria, vist lo vist, jo crec que este home no deuria d'entrar al cel, per que si bé no es que haiga segut lo que es diu una una mala persona, no ha fet cas de totes les advertències que li s'han fet a la terra, i ademés d'haver-li allargat la vida vint anys més del que tocava, no ha sabut aprofitarlos per a creure com toca en les normes del "Jefe".

S.Pere: La defensa que te que dir.

S.Blai: La defensa creu que Emilio Belda Molina, si bé es cert que no ha sigut un cristià exemplar, sempre ha tingut una flameta que li ha permés mantindre la fe fins a l'últim moment, malgrat els dubtes sorgits després de la malaltia sofrida, la qual deuria servir com a pena ja complida a la terra pels seus pecats que haiga pogut cometre. Es per això que demane que se li obriguen les portes del cel, i una volta allí que siga destinat al nivell que el "Jefe" determine.

S.Pere: *(Dirigint-se a Emilio).* Vosté, te algo més que afegir?

Emilio: No, que demane perdó per tots els pecats que hovaiga fet a la terra, que hem done conte que açò del cel es verídic, i que espere que tinguen clemència d'este pobre pecador.

S.Pere: No sé si s'ho creurà, però les paraules que voste acaba de dir, les haurem sentit en este tribunal, així com..., no sé ja he perdut el compte. No obstant, ho anotem per a decidir. Pot abandonar la sala, i esperar fora, i ja el cridarem quan tingam el seu veredict.

Emilio: Moltes gràcies senyoria. *(Es retira per la porta per on havia entrat)*

S.Pere: Done pas al següent senyor secretari.

(Entra el següent, Paco amb actitud temerosa i sense acabar de creure el que li està passant, amb el cap i el braç faixat, i amb "muleta" i coixejan)

S.Mateu: Passe, passe. Sí, sí està vosté a les portes del cel. I ara va a ser jutgat per si mereix entrar o no. Així que passe i assentes, que no està vosté per a estar plantat.

(S'assenta Paco)

S.Mateu: El següent difunt és Francisco Antonio Calatayud Asensio, alies Paco El Ràpid, mort d'accident de tràfic als 30 anys, en companyia d'una xica d'Ontinyent, sent ell el conductor. *(Toca la campaneta).*

Paco: Buenas, majestades.

S.Pere: Com que majestades, xe, açí tots som i hem segut gent del poble al servici de Deu, com a molt senyorias que estem a un juí. Bé, vosté sap per què està açí?

Paco: No lo sé muy bien, pero yo creo que para dar cuenta de mis pecados, según dicen por ahí fuera.

S.Pere: Açí diu que vosté parla habitualment en valencià, pot fer-ho si vol.

Paco: Perdone vosté, es que jo creia que les coses celestials eren en castellà.

S.Pere: Mire açò es el cel, bueno les portes del cel, i açí sabem tots els idiomes que han hagut, i hi han a la terra, que per això ens han preparat per mig de l'Espirit Sant. Altra cosa no sé, però ben preparats si que ho estem. Lo de l'Esglesia es terrenal i cosa dels homens, això sí, a instàncies de Deu, però açí ja passem a un altre nivell regit per el "Jefe" directament i l'organització es perfecta, per tant pot parlar en l'idioma que vullga. Però bé, al que anavem. Vosté no sap que la vida que portava no era massa catòlica i además a l'accident que ha tingut conduint vosté el cotxe ha mort també la seua novia.

Paco: (*Angoixat*) Per cert sí, on està ella?, no l'he vista per ahí fora.

S.Pere: Tranquil, ella està a una altra sala per a quan jutgem als residents d'Ontinyent, ja que tampoc ha tingut accés directe al cel. Però ara ens ocupem de vosté, i veiem aquí, (*mirant a l'ordinador*) que vosté de més jove estava prou involucrat a les coses de l'Església, però d'un temps a esta part s'havia desvinculat prou del tema. Que té a dir?

Paco: Home, sí té raó. Des de fa uns pocs anys a esta part, m'he desmadrat un poc, però jo sempre he tingut a Sant Blai al cor..., especialment quan venen festes.

Judes: Un altre, aquí quan venen festes tots s'enrecorden de Sant Blai, però durant l'any res ni miqueta, no crec que això siga un atenuant, per a poder accedir al cel.

S.Pere: L'advocat defensor te algo a dir.

S.Blai: Home, si es cert que este home és uns dels molts veïns de Bocairent que tan sols s'en recorde'n de mi quan venen festes, però també es cert que fins a fa uns anys havia tingut una vida cristiana exemplar i hi hauria que tindre-li-ho en compte.

S.Pere: (*A Paco*). Vosté te algo que afegir? Per què vosté està aquí per a donar comptes i que decidim si entra al cel o no. Ara es el moment de explicar-se. Per què aquí fica ademés que vosté i el seu amic Vicent n'han fet de bones.

Paco: Xé sí, Vicent. Ai Vicent!, que en Glòria estiga!

S.Pere: Que ja s'ha mort?. No em sona haver-lo vist per aquí, igual l'han enviat directament a l'infern.

Paco: No, no s'ha mort. Bueno crec que no, almenys fins a la meua mort. Dic lo de que en Glòria estiga, per què Glòria es el nom de la seua novia, bueno novia...

S.Pere: Bé, bé, quasi millor que no ens done detalls.

Paco: Es que senyor jutge, es una brasilenya que tira de cul. Li diuen Glòria Lambade, i es que açò d'intercanviar cultures ompli molt, sap?.

S.Pere: Sí, sí..., ale diga el que tinga que dir en la seua defensa i acabem, que igual encara la lia i acaba de cap a l'infern, per eixa porta que té darrere.

Paco: Home jo poc puc dir, tan sols agrair-los el benefici del dubte. I açò de donar comptes en sona a festes i traure comptes per a pagar la festa i traure unes perretes. Espere que esta volta en tornen diners de la ratlla, i que tinga que cobrar algo i no que pagar, puix si no malament.

S.Pere: Mirant-ho bé, si es sembla en algo, vosté a vingut aquí a traure comptes de la seua vida, i si bé allà a la terra ho fan tots els anys, i es de caire fester, aquí es una volta, no diré en la vida, per què ja s'ha mort, però es una volta i la principal. Per què d'aquí dependrà que descanse en pau o no. Es el dia dels comptes final. En fi, ens hem possat reflexius, així que molt bé, gràcies per la seua presència i ja pot retirar-se, i esperar fora, i ja l'avisarem quan tingam el veredict.

Paco: Gràcies, gràcies. (*Es retira*).

S.Pere: (*A Sant Blai*). Sempre que venen de Bocairent per aquí hem done conter de que per allí el tenen molt present.

S.Blai: Sí, sí, pot ser cada volta menys, però sí m'estimen molt per allí, per això pose tot el meu esforç en tractar de que vaigen al cel tots els que puguem.

S.Pere: El que passa es que a voltes hi ha alguns casos que son indefendibles. Com a voltes passa a la terra, que li pega un home dihuit punyalades a la dona i després diu que ho ha fet sense voler, i damunt no el condenen. I es que a la terra, quan tinc ratets, en conecte i vaig pegant miradetes, i hi ha cada cas que si no fora pel mal que fan, seria per a posar-se a riure. En fi seguim, que s'ens fa tard. Done pas al següent senyor secretari.

(Va entrant el següent, Jordi veí de Banyeres)

S.Mateu: Gaspar Beneyto Vañó. Però..., vosté no es Gaspar. Que fa vosté per aquí?

Jordi : No, no, jo soc Jordi Ribera Ferre, veí de Banyeres, però m'he colat aquí per què m'han comentat que aquí hi ha millor advocat defensor que a la sala que jutgen els de Banyeres, i per això he decidit passar.

S.Pere: Però home, això no pot fer-ho, si tots ferem igual colapsariem la justícia celestial, cadascu'n ha d'anar a la sala on li toca, que la cosa ja està prou apretada, i al final tindrem que demanar millores.

Jordi: Ja, però es que Sant Jordi de quan en quan ens en gasta alguna que deixa-lo anar. I jo li tinc por, per què m'he mort d'una pulmonia, i el vaig malair prou, i ara tinc por de que no vullga defendrem.

S.Blai: Tranquil home i vaiga vosté en pau, que aquí tots sabem el que fem i per a que estem, i si no el Jefe, que ens té a tots controlats, de seguida ens crida l'atenció, i ens fa rectificar. La defensa que fem de vostres la fem per els fets mirant-los d'una manera objectiva, i no tenim en conter si ens afecta personalment, puix si no mare meua els que hauriem enviat directament a l'infern, no ja de Banyeres, sino de tots els pobles, que si jo li contara.

Judes: Xe Blai, no hi ha que contar res, que es retire l'home i anem avançant, que si no hui no arribarem, que tu ja saps que a Bocairent, quan es mor un darrere van dos o tres segurs, no sé per què però tenen la costum de morir-se així.

S.Blai: Yeh!, les decisions del Jefe, son indiscutibles i si ell decideix que un s'ha de morir, es per què fa mes falta aquí dalt que allà a la terra Si bé comprenc que la gent de la terra no ho entenga massa quan es mor algú.

S.Pere: *(a Jordi)* En fi retires, i passe per la sala on li toca, o si no de segur que anirà de cap a l'infern, i no tindrà defensa alguna.

Jordi: Sí, sí m'en vaig de seguida, i perdonen per les molèsties. Però de segur que no m'ho tindrà en comptar?

S.Mateu: Home li tindran en comptar el fet, no la persona o sant al qui havaiga ofès o maleit. Així que ale, ale *(donant-li ixida)*.

Espera que ara sí, el següent difunt es Gaspar Beneyto Vañó, mort d'un atac cardíac als 70 anys. *(Toca la campaneta)*

(Va entrant Gaspar, vestit de Moro Vell, amb parsimònia i temerós).

S.Pere: Ja estem, un altre, açò que es hui.. *(a Gaspar)* Però que açí estem a les portes del cel, el cristià,... els musulmans van a un altre cel o paradís, o com li diguen. Voste s'ha enganyat, collons hui. Ai, perdó, però es que....

S.Mateu: No, no senyor jutge, este si es Gaspar Beneyto, i te que passar per açí, i ara ens explicarà per què ve així.

S.Pere: Ale pues parle, que al final em tornaré boig.

Gaspar: Bon dia a tots, sí sí ho explique de seguida. Simplement que li vaig dir als meus fills i a la senyora, que quan en morira que m'enterraren vestit de fester, que si al cel hi havia festa jo volia anar ja preparat. I així ho han fet...

S.Pere: Vale pues. Donem curs al jui,

(Sona una sirena de fons)

S.Pere: Ho senc. S'haurà d'esperar fora novament es l'hora d'esmorçar i ens anem a pegar un mosset, ara el tornarem a cridar. La mitja horeta d'esmorçar es sagrada.

S.Mateu: Home pos con tot per açí dalt.

S.Pere: També tens raó. Ale anem que estic esmaiat.

(Se'n ix Gaspar per on havia entrat, i la resta per la porta del cel, després de posar-se la corona i pillar cadascu'n els respectius accessoris, excepte els ordinadors)

(Es baixa el teló i fi del primer acte)

SEGON ACTE

(Toca novament la sirena, i entren, S.Pere, S.Blai, S.Mateu i Judes, comentant)

Judes: No m'ha donat temps ni a fer-me el cafenet.

S.Pere: Es que els cafenets que fan en el Bar Canaan, saben a glòria.

S.Blai: Xé sí que es veiritat *(A Judes)* Si no t'hagueres entretingut tant comentat-li no sé que a Sant Agustí.

Judes: Ja, li he comentat una coseta, i m'aspolsalt un sermó, que tu ja saps com son els d'ell que...

S.Blai: Ja, ja... Per cert Judes hagueres pogut pagar tú els cafes de les perretes que dus a la bossa.

Judes: Ni pensar-ho. Estes trenta monedes, les tinc que dur damunt "por los siglos de los siglos".

S.Mateu: Amén.

Judes: Es una ordre del Jefe. Ja m'ho va dir, no hem vas vendre per tendra monedes, ara les duràs damunt sempre, i que no t'en falte ni una.

S.Mateu: Home per a jugar a xavos t'anirà bé.

Judes: Molt graciós Mateuet.

S.Pere: Bé xicons, deixeu-se de romansos, i prengau possessions dels vostres seients i reprengam la jornada, a vore si acabem abans de dinar. Mateu, Done pas al senyor que havia entrat abans, ixe...el moret.

(Tornen a llevar-se la corona els que en duen, i deixar les coses com abans, tornant a donar-li un colp d'ull a l'ordinador)

S.Mateu: Donem pas novamente al següent difunt, el senyor Gaspar Beneyto Vañó, mort d'un atac cardíac als 70 anys. *(Toca la campaneta i mentres va entrant Gaspar, vestit de Moro Vell).*

Gaspar: Buenas altra volta. Han esmorçat bé?

S.Pere: Ens ha faltat un poquet de temps, però estem millor que abans.

Gaspar : M'alegre, espere que ara veigen les coses d'una manera més positiva. ¡Que un quan està blau de fam...!

S.Pere: Ni blau, ni roig, així sempre ho veigem tot clar. Que si no ferem la nostra feina com toca, de seguida el Jefe ens ho faria saber, com així ha sigut alguna volta. No Blai?

S.Blai: Sí, sí i tant. El Jefe ho veu i ho sap tot, i si en algo fallem, de seguida ens envia algú per a que anem a donar-li explicacions. Que açò es el cel, i açí es tot perfecte..., bueno des d'eixa porta cap en dins. *(Senyalant a la porta del cel).*

S.Pere: Bé xicons, seguim que s'ens farà hora de dinar i no haurem acabat la feina. I això de tornar per la vesprada a mi no hem fa ninguna il·lusió.

Judes: Ni a mi tampoc.

S.Mateu: No no ni a mi.

S.Pere: Pues ale a "ello". *(Mirant l'ordinador).* Açí diu que voste sempre a pregat a Sant Blai quan s'acosten festes, però que alguna volta quan a plogut l'ha possat de cap per a baix, per no dir una altra paraula pitjor, o utilitzar les paraules que açí fica que vosté dia, i que més val no pronunciar, que ofenen fins al Jefe.

Gaspar: *(Alça el braç).* Puc parlar.

S.Pere: Home clar, per això està vosté açí, per a explicar-se.

Gaspar: Miren senyors, com voran *(senyalant-se el trage)* , per a mi les festes son sagrades, bueno si puc utilitzar eixa paraula açí on estem...

S.Pere: Pot, pot. Prou millor eixa que les que fica per açí que vosté ha utilitzat. Però continue...

Gaspar: Com els anava dient per a mí les festes de moros i cristians son el tot, i quan s'arrimen es clar, no més faig que pregarli a este home (*senyalant a Sant Blai*) , per a que tot ixca bé, en especial l'oratge, pues si l'oratge és bó, tot el demás ja va rodat. Però si plou, ai mare si plou, tot es trastoca de sobremanera. I a mí, que volen que els diga, pues hem possa de mala llet...

S.Pere: (*Mirant l'ordinador*) Prou mala, prou mala...

Gaspar: Que volen que faiga, soc així, després no soc ningú, però...

Judes: Sí però ja ho ha soltat, i no se jo si eixa actitud es mereixedora d'entrar al cel.

S.Pere: (*A Sant Blai*) L'advocat defensor que té que dir.

S.Blai: Mire Gaspar, si sapiera vosté el montó de peticions que recibix durant tot el mes de Gener, de gent que durant tot l'any no s'enrecorda de mí, per a que no ploja. Tantes que en colapsen el correu de peticions, i totes encaminades a el mateix. Que no ploja, que si no plou jo faré, que si fa bon temps et promet, bueno per a que contar-li. Entre elles clar està la seua arribava tots els anys.

Gaspar : Ja m' imagine ja.

S.Pere : Ensenya-li el llistat d'enguany. Ensenya-li-lo.

S.Blai: Un moment a vore si el tinc per aquí. (*Busca i trau un paper enrrollat de gran llargaria al desentrollar-se*) Sí, aquí està, (*el desentrolla fins al final d'una manera brusca*). Que li pareix?

Gaspar: Recollons!, si que hi ha peticions, sí.

S.Pere: Bé, continuem, ara que ja ho ha vist.

S.Blai : (*A Gaspar*) Vosté sap, quan son les festes a Bocairent ?

Gaspar : Home, eixa pregunta m'ofen, pues clar que ho sé en Febrer.

S.Blai: Ja, ja ...en hivern no?

Gaspar: Sí, sí en hivern.

S.Blai: Estació de fret i amb possibilitat alta d'aigüa. Per casualitat ha tret vosté l'estadística dels anys que ha plogut en festes?

Gaspar: No no l'he tret, però no massa.

S.Blai: No massa per l'època de l'any, veritat?

Gaspar: No massa té raó, però es que estem tot l'any esperant les festes i quan venen, que vol que li diga pues ens sap mal que ploja.

S.Pere: Aquí diu que en famós any 93, les injurries i calumnies que vosté soltava cap a este home eren 'da xavo''.

Gaspar: Ja, però es que eixe any, va haver aigüa per a donar i vendre, no va ser un ratet, va ser varios dies seguits i a montó, i ja el dimoni s'ens menjava.

S.Pere: Pues això es el que han de fer, evitar les tentacions del dimoni per a poder entrar al cel. (*A Sant Bali*) Blai explica altra volta a este senyor l'acord que tens tu amb el jefe.

Gaspar: (*Sorprés*) L'acord, quin acord?

S.Pere: Espere no siga impacient, i ara ho sentirà. Jo ja m'ho se de memòria, per què esta situació ja l'he vivida alguna volta. Ale Blai!, conta-ho.

S.Blai: Mire Gaspar, ha de tindre en conter que les festes es desenrotllen al llarg de tot l'any, hi ha panellets, sopaetes, ciris, etc. , no hi ha que tant sols centrar-se als quatre dies de trage, i menys a l'entrà, pues si plou que fem?.

Gaspar: Ja, ja, ...

S.Blai: Seguim, com m'arriben tantes peticions de bon oratge per a festes del seu poble, i a pesar de que molts dels terrenals diuen que la naturalesa segueixca el seu curs, pues sapia que si l'haguera deixat que fera el que tocava, els anys de pluja haurien sigut prous més, però hem vista de l'apreci i devoció que en tenen vostés vaig tindre que arribar a fer un pacte amb el Jefe.

Gaspar: El Jefe? Quin Jefe?

S.Mateu: Xé amb el Senyor, amb Deu.

Gaspar: Ah!, ja. Perdonen.

S.Pere: I quin cabet!. Segueix Blai, segueix.

S.Blai: Bé puix el pacte era que en volta de ploure durant varios anys un poquet i en algún acte, acumulariem tota l'aigüa per a un any, i així al menys la resta vostés podrien disfrutar de totes les festes amb bon oratge.

Gaspar: No està mal el pacte, però per què la va soltar tota al noranta tres?

S.Blai: Ja feia anys que el Jefe hem recordava el tema, pues l'acord ja ve de lluny, i jo sempre li deia que l'any que ve, fins que ja no va poder aguantar més, per què les promeses son per complirles, i eixe any va dir Blai fins aquí hem arriat, i la va soltar, com els embassaments, tota l'aigua acumulada d'altres anys va caure a un. Així que ja ho sap.

Gaspar: Xé, vist així moltes gràcies per la intersecció. Si bé, es cert que últimament ja portem varios anys en que plou durant algun acte. Es que ja no està vigent el pacte?

S.Blai: Sí, sí el pacte està renovat, I l'any que el Jefe diga altra volta "hasta aquí hemos llegado" se la tornarà a espolsar durant totes les festes.

Ara l'aigüa que cau es directament proporcional a la pèrdua de fe que tenen vostés en mí. Quan menys fe hi haiga, més aigüa. Jo no puc fer res, per la gent que no creu en mí. Quan més fé, millor temps, quan menys fe, pitjor temps. Ahí si que no puc fer jo res. Jo intercedix pels que creuen en mi, si bé siga soles en els dies de festa, però si no hi ha fe, la cosa ja no depend de mi.

Gaspar: M'ha convençut l'explicació. Hi veig que té tota la raó.

Judes: Home que per això es Sant.

Gaspar: Pues perdone per les malediccions que li he tirat, i faiguen de mi el que creguen oportú. Això sí, si m'envienn a l'infern, em permetran primer que en canvie de roba?

Es que hem sabria mal cremar el traje de moro. Ja no es crema ni el de la mahoma.

S.Pere: Ja vorem, ara retires i espere a la sala on estava abans i ja l'avisarem quan tigam el veredicte.

(Es retira per on ha entrat)

S.Pere: Sr.Secretari done pas al següent, i anem alleugerint el tema.

S.Mateu: Miquel Pascual Asensio, de 79 anys, mort d'un infart mentre estava fent feines al camp. *(Toca la campaneta i va eixint Miquel, amb un ramell de dàtils penjant al coll).*

S.Pere: Avant, avant, i sentes. Bon dia com està ?

Miquel : Home pues per ha haver-me mort d'un infart la veritat que prou bé.

S.Pere : Es que el bancalet. Ja li ho dia el metge, cuides o acabarà mal. Però com tots a la terra, sense fer cas. Bé pues açí el tenim. I ara ens explicarà que vol dir açò del ram de dàtils que porta damunt. Per què açò hui pareix el ball de les disfresses. Expliques per favor.

Miquel : No ho sé bent bé. Però mire, jo vaig dir que quan em morira que m'enterraren vestit de fester, perquè la meua devociò per la festa i per Sant Blai es molta, i en feia il·lusió per si podia continuar la festa al cel.

S.Pere: Pos massa cas no li han fet.

Miquel: No es ho tinc en comptar, ja que com m'imagino que vostres sabrà, jo soc Moscatel, si bé ultimament no ixia ja , i com anaven curts de duros, o d'euros que es diu ara, el meu traje el portava el meu fill que era el que estava ixint a festes. I el que crec, es que han pensat que si m'enterraven amb el traje, el xicon no podria eixir a festes si no s'en feia un altre, i com la cosa estava prou fotuda, hauràn pensat que en un ramell de dàtils m'apanyaba, en volta del traje.

S.Pere: Si vosté està conforme, nosaltres també.

S.Blai: *(Mirant a l'ordinador).* El que no sé, senyoria, es el per qué el senyor Miquel està açí quan deuria d'haver entrat al cel directament, pues ha fet mèrits per a això.

S.Pere: *(A Judes).* El fiscal t'he algun càrrec per a este home?

Judes: *(Mirant l'ordinador)* La veritat es que no. No sé pel que ens l'han enviat.

S.Pere: *(A S.Mateu).* Mateu, faça el favor d'eixir ahí fora, i parli en els zeladors celestials a vore per què este home ens l'han col·locat per a que el jutgem, quan no hi ha motius per a "ello".

S.Mateu: *(eixint-se'n).* De seguida senyoria vaig. *(se'n ix per la porta del purgatori)*

S.Pere: (*A Miquel*). S'esperarem a que torne el secretari i aclarim de seguida l'assumpte.

S.Blai: Miquel, no ha estat mal l'ocurrència de la seua familia.

Miquel: Es que, vosté ja sap, quan la fam apreta l'ingeni s'aguditza. Menys mal que tant sols els vaig comentar el desitg de que m'enterraren vestit de festa, per què vaig estar a punt de dirlos-en un altre que tenia pensat, però que al final no els el digué.

Judes: Un altre? Quin?.

Miquel: Pues miren vaig estar a punt de dirlos que m'enterraren vestit de moscater i en el mosquet de mon pare al costat.

S.Pere: En el mosquet també? I això per a què?

Miquel: Per què si entraba al cel el primer que faria seria pegar dos "mosquetaes" per a cel-lebrar-ho.

S.Pere: Menys mal que no ho va fer. Per què si pega dos "mosquetaes" si entra al cel, i ens amotina al personal, el trauen d'ahí de seguida. Xe, que allí reina la pau i la tranquil·litat.

Miquel: Vostés perdonen. Però como les Festes eren el més paregut al cel que havia viscut, jo quan en morira volia anar el millor preparat possible.

S.Pere: Ja, ja..., ai, les ditxoses festetes.

S.Blai : No es queixe, que si no fora per les festes, hi haurien més que anirien de cap a l'infern, al menys per les festes a alguns els mantenim per la bona senda.

Judes : Si, sí, però hi ha altres que quan venen festes.

S.Pere: Vale ja, tingam les festes en pau, que ja ve Mateu i ens aclarirà la cosa.

(Va entrant Mateu).

S.Pere: Conte, conte, senyor secretari el que ha passat.

S.Mateu: El que ha passat, ha sigut que els zeladors han revisat l'expedient d'este home, el Sr.Miquel, i no han vist motius per a que no entrara al cel directament, però al vore-li el ramell de dàtils que porta al damunt, s'han pensat que anava de xufla i l'han posat a la cua dels que hi ha que jutgar.

S.Pere: "Entonces" no hi ha motiu per a jutgar a este home, no?.

S.Mateu: No no els hi han senyoria.

S.Pere: Bé, Miquel, lleves la corona, la deixa ahí a un costat, i entre per la porta esta (*senyalant la porta del cel, alçant-se i obrint-li la porta en les claus del cel*), que dona al cel, que tot ha sigut un error administratiu. I perdone les molésties.

Miquel: (*llevant-se els dàtils de damunt i deixant-los a un costat, i emocionat*). No hi ha res que perdonar, molt agrait per enviar-me al cel, i perdonen vostres per l'estona que els he fet pedre. Al menys m'ha servit per a conèixer-los abans d'entrar al cel.

S.Pere: Vinga Miquel, entre i ja ens vorem per ahí dins. Ale, continuem. Que passe el següent.

S.Mateu: La següent persona a ser jutgada va a ser Elena Sanchis Calabuig, de 35 anys, i que ha mort per suïcidi, després d'una ingesta de pastilles.

(Entra Elena, mentres va llegint S.Mateu)

S.Pere: Passe, passe i asentes. Però dona, com ha segut això de suïcidar-se, no els tenim dit que l'únic que pot donar i llevar la vida es Deu. Ara que hem de fer en vosté?. En lo bona xica que diu aquí que era vosté, i a última hora va i la lia.

Elena: Ja, però es que ultimament, havia passat una mala ratxa, havia perdut a mon pare, la feina m'anava malt, i amés el meu "novio" m'havia deixat per una altra, després de molts anys de festejar.

S.Pere: Però dona, si homens n'hi han molts.

Elena: Ja, però jo el que volia era a Andreu.

S.Pere: En fi. Que té que dir el senyor fiscal? *(A Judes)*

Judes: Poca cosa, que la normativa diu que tan sols Deu es propietari de la vida, i l'únic que la pot llevar, així que per a haversela llevat ella té que anar a l'infern.

S.Blai: Home, home, Judes, no hi ha que se tan dur. A vegades, si la vida que duien era bona, s'han fet excepcions.

Judes: Sí, però molt poques.

S.Pere: Mire Elena, sap vosté per qué tenim ficada ixa norma?

Elena: Puix no, no tinc ni idea.

S.Pere: Com be diuen es una norma del Jefe, i ve motivada, per què aquí al cel ho tenim tot més que organitzat i en perfecte estat de revista. I el Jefe cada dia comunica els que s'han de morir pel motiu que crega, per què fan més falta aquí dalt que allà baix, per què ja s'ha cansat que faigen mal a la terra, ..., en fi pel motiu que siga. Lo qual vol dir que ho tenim tot organitzat, juis, horaris, en fi com li dic tot.

Elena: Ja, però no sé que te que vore un suïcidi amb tot açò.

Judes: Puix que les morts dels que es suïciden no estan previstes, i ens ho trastochen tot. Més personal inesperat, juis que no estan programats, en definitiva un marejol, per a lo ben organitzats que estem aquí.

S.Pere: Ho enten ara Elena?

Elena: Sí, sí ho entenc ara, ho entenc. Hem sap greu haver-los trastocat la planificació de hui.

S.Pere: Hi tant que ho ha fet. Ara vorem que hem de fer amb vosté?

S.Blai: Senyoria, reitere que esta dona tenia una vida modèlica a la terra abans del suïcidi, i que s'hauria de tindre en conter a l'hora de pendre una decisió.

S.Pere: Ho tindrem, ho tindrem. Ale Elena pot retirar-se i ja la cridarem quan tingam el veredict.

Elena: *(Eixint-se)* Moltes gràcies i perdò per les molèsties.

S.Pere: Ja sabia jo, que hui acabariem tard. Jo que després de dinar tinc partideta de guinyot, vorem si arribe.

Judes: *(A S.Mateu)* En queden molts encara?

S.Mateu: A vore, a vore, si no hi ha sorpreses d'ultima hora, dos ens en queden.

Judes: *(Disconforme)* Dos encara? Mare meua hui.

S.Blai: Xé, pareixeu funcionaris, tot vos sap mal.

S.Pere: Va no ens queixem, que si s'entera el Jefe, ens destinarà a feines pitjors. El següent senyor secretari.

(Va entrant Contxa)

S.Mateu: Contxa Llopis Monteagudo, morta als 80 anys, per un derrame cerebral. *(A Contxa)* Sentes aquí, gràcies.

S.Pere: Bé senyora Contxa, segons possa aquí vosté ha sigut valenteta allà baix, a la terra. Ademés també fica que vosté sempre ha dit que això de l'infern es una falàcia que s'han inventat alguns per a fer-los por.

Contxa: I seguisc mantenint-ho.

S.Pere: Després d'estar aquí, encara pot mantindre eixa afirmació.

Contxa: Ho mantinc, l'infern no existeix. L'infern es la terra.

S.Blai: Dona no serà per a tant. Hi ha moltes coses bones.

Contxa: Sí, però mal repartides.

S.Pere: En fi, Contxa, aquí també en tenim a algun que "si no lo veo no lo creo".

Judes: Sí, sí com Sant Tomàs.

S.Pere: Anem a demostrar-li que això de l'infern es veritat, i lo que pot esperar-li si la destinem allí.*(A Mateu)* Mateu per favor, pots dir-li a Lucifer que ixca un momentet.

(Contxa comença a adonarse'n de que la seua teoria es desmorona)

S.Mateu: *(Tocant a la porta que té darrere)* Vaig de seguida senyoria.

(es sent com s'obri la porta, i un soroll de foc i flames, apareix el dimoni)

Lucifer: Que voleu, m'ha d'emportar ja algú cap en dins.

S.Pere: Yeh!, tranquil, encara no. Tan sols volíem que esta dora et vegea, que no es creu això de l'infern.

Lucifer: Que no? Vinga, vinga en mí, i vorà quina calentoreta més bona hi ha aquí dins.

Contxa: *(Asombrada)* No, no gràcies, ja m'ho crec, ja m'ho crec...

S.Blai: Ai, "hombres de poca fe".

Lucifer: Mireu, si envieu a algú cap aquí, que tinc unes quantes calderes que se m'he estant parant i hem fa falta mà de obra.

S.Pere: Tranquil, dimoniet, que nosaltres ja farem el que tingam que fer. Pots retirar-te, i tanca bé que aquí dins ja comença a fer calor.

Lucifer: *(A Contxa)* Vol tocar, vol tocar? *(A ell)*

Contxa: No, no gràcies. Ja ho tinc tot prou clar.

S.Mateu: Tira cap a dins, i ja t'avisarem quan ens faiges falta.

Lucifer : Adeu, adeu a tots. *(A Contxa)* L'espere aquí dins, em vindria ideal per a...

S.Mateu: Vols tirar cap a dins.

(Ix Lucifer per la porta de l'infern i es sent com es tanca la porta)

S.Pere: Què?, senyora Contxa, ho te clar ja o qué?

Contxa: Molt, molt clar. Perdonen per la incredulitat.

S.Pere: Aí,ai. Bé, senyor fiscal conclusions.

Judes: Està més que clar, que esta dona es mereix fer-li companyia a Lucifer, no ha tingut fe, i la seua actitud a la terra no ha sigut lo que pugam denominar exemplar.

S.Pere: La defensa.

S.Blai: Hi ha que puntualitzar que la senyora Contxa tan sols no creia en l'infern, però si en la resta de coses. I quant a l'actitud terrenal, no hi ha que negar que ha sigut valenteta, però sense ànim de maldat, i amb una vessant bona, que l'ha portat a fer moltes coses bones per la societat.

S.Pere: Anotat queda, es tindrà en comptar. Pot retirar-se Contxa.

Contxa: Gràcies, i perdò per les molèsties.

S.Mateu: Ho hi ha de qué, estem acostumats.

(Se'n ix Contxa)

S.Pere: Ale Mateu, done pas a la ultima persona, que ja estem fora d'horari.

Judes: Açò ho cobrarem com a extra, no?.

S.Blai: Sí, si vols vas tu i le reclames al Jefe.

Judes: Per a reclamar estic jo, després del que li vaig fer.

S.Mateu: La ultima persona del juí de hui es Maria Virtudes Ramos Quintanilla, Sor Angustias del Patrimonio.

(Entra Sor Angustias, vestida de monja)

S.Pere: Siéntese, Sor Angustias, siéntese.

Sor Angustias: Gracias, gracias. Pero no entiendo, primero ni por qué estoy aquí, pues yo no soy de Bocairant, y además con toda mi vida consagrada a la Iglesia, creo que debería haber ido directamente al cielo. Bueno al menos eso creo yo.

S.Pere: Bien, bien, vayamos por partes. Veamos *(pegant una mirada a l'ordinador)*, según dice aquí, usted no es de Bocairant, pero como ha vivido gran parte de su vida allí y además ha fallecido allí pues le corresponde ser juzgada por este tribunal. Y en cuanto a la segunda indicación, consta que sí, que usted tomó los hábitos de muy joven, y ha tenido una vida dedicada al Señor, pero que a última hora ha tenido usted un ligero lapsus, que ha motivado su presencia en este tribunal.

Sor Angustias: Un lapsus, ¿Qué lapsus?

S.Pere: Que ha expoliado numerosas obras de arte del convento bocairantino.

Sor Angustias: Sí, tiene razón, y no sabe lo que me arrepiento. Y las veces que he pedido perdón por ello. Creía que con ello, y por llevar este hábito lo tendría perdonado.

S.Pere: Mire, los que llevan, o llevamos hábito, somos los que hemos de dar ejemplo, y usted en este caso no lo ha dado.

Sor Angustias: Es posible.

S.Pere: Que tiene que decir la fiscalía.

Judes: La fiscalía considera que Sor Angustias, es merecedora de ir al infierno, eso sí a un nivel bajo, debido a su actuación con respecto al patrimonio histórico de la población de Bocairant.

S.Pere: Y la defensa por su parte...

S.Blai: La defensa considera que esta señora, desde siempre a servido al Jefe, y no debe ser juzgada por esta última actuación, pues su vida terrenal había sido impecable hasta tal hecho, por ello considera que debe ir sin duda alguna al cielo.

S.Pere: Bien oídos todos los argumentos, puede retirarse, y esperar fuera, y le llamaremos para darle el veredicto.

Sor Angustias: Muchas gracias, y me alegro de conocerles.

(se n'ix)

S.Pere: Algo més senyor secretari:

S.Mateu: No res més per a hui.

S.Pere: *(Pegant martellà)* S'alça la sesió. Vaig a consultar als serveis jurídics celestials i de seguida torne a donar els veredictes. *(A Mateu)* Mateu, vaiga avisant als difunts, i que es preparen.

(s'abaixa el teló)

EPÍLEC

(s'alça el teló)

(Apareixen, Judes, Sant Blai i Sant Mateu, el qual toca la campaneta per a donar entrada a Sant Pere)

S.Mateu: Donem pas al senyor jutge Sant Pere, el qual ens donarà compte dels veredictes celestials dels difunts recentment de la localitat de Bocairent.

(va entrant S.Pere)

S.Pere : *(A S.Mateu)* Done pas les persones jutgades per a procedir a llegir els dictamens.

(s'asoma a la porta, fent senyals per a que entren, i van entrant, passant-se en filera tal i com els han anat jutgant, en eixe moment també s'obri la porta de l'infern amb el mateix soroll d'abans i apareix Lucifer, les persones jutgades s'espanten)

Lucifer: Que, ja van els veredictes?

S.Mateu: Si ja van, ja van. Però tu esperat ahí al costat de la porta.

Lucifer: Es que tinc tantes ganes d'emportarme algun cap endins. Hi han unes poques calderes que estan a punt de parar-se, i hem fa falta mà d'obra urgentment.

S.Pere: Lucifer, tú tranquil i espera ahí.

(una volta ja han entrat tots els que tenen que entrar: Emilio, Paco, Gaspar, Elena, Contxa i Sor Angustias, i s'han co·locat per ordre)

S.Mateu: Procedim a la lectura...

(Toquen a la porta del purgatori)

S.Pere: Veiges Mateu qui és, que igual son els del torn de la vesprada a vore si acabem ja. Dis-li que ja estem a punt d'acabar.

(Obri la porta, i entra Jordi de manera escandalosa)

Jordi: Però de veritat que no puc ser jutjat aquí per vostés, es que...

S.Pere: Altra volta vosté per aquí, si no s'en va immediatament, li dic al dimoni que se l'emporte per ahí cap a dins. *(Senyalant la porta de l'infern)*

Lucifer: Sí, sí, faça-ho.

Jordi: Vale, vale ja m'isc, ja, perdonen vostés. *(eixint-se)*

S.Mateu: El senyor jutge procedirà d'inmediat a la lectura de les sentències d'estos difunts, advertint-los de que controlen les seues emocions una volta senten la seua sentència. Procedisca senyor jutge.

S.Pere: Llegim l'acta que..., bueno millor, passem directamen als veredictes.

- Emilio Belda Molina: Al cel.

(els que son destinats al cel, fan gestos controlats d'alegria)

- Francisco Antonio Calatayud Asensio: Al cel. Això sí quan entre, pegues una rentadeta, que es veu que l'han incinerat, i fa una olor a cremat que no hi ha qui ho aguante.

- Gaspar Beneyto Vañó: Al cel.

- Elena Sanchis Calabuig: Al cel.

- Contxa Llopis Monteagudo: Al cel.

- Mª Virtudes Ramos Quintanilla, Sor Angustias del Patrimonio: Volverà usted a la tierra, a ver si ayuda a solucionar todo el embrollo que ha creado.

Emilio: Xe, però això es pot fer.

Sant Blai: Senyor Emilio que açò es el cel, açí es pot fer quasi tot.

Sor Angustias: ¿Cómo se hace eso?

S.Pere: Usted allá en la tierra está en coma, no está definitivamente muerta, por lo que va a volver allí, se despertará y se recuperará, eso sí ayude en todo lo que pueda para restaurar el daño hecho, sino ya sabe lo que le espera.

Lucifer: Sí, sí, molt d'amenaçar, però després no envieu a ningú cap açí. I les calderes parant-se. *(S'en entra cap a dins de l'infern, enfadat)*

S.Pere: Bé, nosaltres fem el que creem just, estem per a servir a Deu no al dimoni. Ale que així que els que hagen sigut destinats al cel, que passen, i vosté Sor Angustias vuelva a salir por esa puerta y esperamos que sus acciones a partir de ahora le lleven directamente al cielo.

(començen a fer acció d'eixir per la porta del cel, els cinc que els toca, amb gestos d'alegria i abraçades, però abans d'eixir...)

Gaspar: Yeh, xicons i xicones, un moment, un moment, vullguera dir una última cosa. *(es calma la cosa i...)* I ara més que mai, Vitol al Patró Sant Blai!

La resta: Vítol!

(s'abaixa el teló)

FI